

Бон - „Бакир Изетбеговић за своју политичку каријеру има да захвали прије свега свом харизматичном оцу Алији. Али, он исто тако профитира и од подршке свог великог турског патрона Ердогана“, пише „Ноје цирхер цајтунг“.

„У јесен прије четрнаест година преминуо је Алија Изетбеговић, водећи бошњачки (муслимански) политичар у времену распада Југославије. Његове политичке заслуге су спорне, али као први председник Републике Босне и Херцеговине он ужива велики поштовање међу многим Бошњацима. Иако је био што се посветио политици, он је у комунистичкој Југославији био једини политички исламиста, размишљао је и писао о модернизацији муслиманских друштва. Због тога је више година провео у затвору. Његове идеје су имале већи одјек у Турској него код куће, прије свега откако председник Ердоган наново отвара везе са бившим османским подручјима. Када је Изетбеговић 2003. лежао на смртној постељи, Ердоган је похурио да га обиђе. Босанци су пријатељу оставили земљу у аманет, као завјештање. Ердоган би му радо испунио ту жељу“, пише лист, а преноси „Дојче веле“.

У тексту с даље подсећа и да је Алијин син Бакир такође политичар и члан трочланог предсједништва државе, те да је каријеру почео као очев приватни секретар а потом је напредовао у његовој странци.

„Нема харизму свог оца, али му је успјело да партију чврсто усидри у политичком исламу. Турци су му за то захвални. Турска телевизија заједно са једном продукцијском кућом из Истанбула снима серију филмова – са турским и босанским глумцима – која приказује живот и борбу Алије Изетбеговића. Снима се и документарцац под насловом: 'Алија, посљедње утврђење ислама',“, додаје се у тексту.

„Ноје цирхер цајтунг“ наглашава да је Бакир Изетбеговић задовољан због такве пажње, јер се “дио очеве славе и пријатељства са моћним Ердоганом пресипа и на њега“.

„Додуше, упало му је у очи, како је то недавно рекао, да очеву славу одржавају прије свега странци а не Бошњаци. То не чуди професора политике у Сарајеву Нерзука Ђурка. Он каже да није баш по свачијем укусу то што је Изетбеговић од државе направио породичну ствар и што је из посљедње жеље његовог оца произашла геополитичка оријентација према Турској“, пише „Ноје цирхер цајтунг“.

Званични и незванични преговори?

Новинарски портал „Телеполис“ објавио је наслов: „Србија и Косово: попуштање затегнутости размјеном територија?“

„У уторак је предсједник Косова Хашим Тачи обзнанио да вјерује да ће Приштина и Београд сљедеће године потписати историјски споразум о нормализацији и помирењу. Српски медији као што је београдски дневник 'Данас', позивајући се на анонимне изворе из дипломатских кругова, спекулишу да би могло доћи до размјене територија са потенцијалом за попуштање затегнутости“, пише поменути портал, а потом додаје:

„Када је ријеч о подручјима о чијој размјени се наводно већ два мјесеца разговара уз посредство католичког албанског предсједника Едија Раме, ради се о језичку на сјеверу Косова са Миотровицом, који готово искључиво насељавају Срби, и о Пршевској долини на југу Србије, - ову потоњу косовскоалбански политичари већ дуже времена својатају и зову 'источним Косовом', откако су се Албанци тамо на референдуму који није одобрен почетком 90-их година заложили за припајање бившој покрајини“.

Наводи се и то да је предсједник Србије Александар Вучић критиковао ЕУ због њеног држања у питању Каталоније као лицемјерну и јавно упитао зашто се међународно право на Балкану сасвим друкчије тумачи и примјењује него у Шпанији.

„Један портпарол Европске комисије је на то врло отворено одговорио да је то зато што је Шпанија чланица ЕУ, те да је Косово био 'специјалан случај'. Шта је то што је било 'специјално' – на то питање Брисел досад није одговорио. Сукоби и насиље тешко да су могли то да буду, јер тога има и у ирачком Курдистану који ЕУ не признаје“, закључује портал „Телеполис“.

(Дојче веле)